

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 14. junija 2018*

„Predhodno odločanje – Prosti pretok blaga – Člena 28 in 30 PDEU – Dajatve s podobnim učinkom – Člen 110 PDEU – Notranji davki – Solidarnostni socialni prispevek družb – Dajatev – Davčna osnova – Skupni letni promet družb – Direktiva 2006/112/ES – Člen 17 – Prenos blaga v drugo državo članico – Vrednost prenesenega blaga – Vključitev v skupni letni promet“

V zadevi C-39/17,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Cour de cassation (kasacijsko sodišče, Francija) z odločbo z dne 19. januarja 2017, ki je prispela na Sodišče 25. januarja 2017, v postopku

Lubrizol France SAS

proti

Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations extérieures,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi T. von Danwitz, predsednik senata, C. Vajda, E. Juhász, sodnika, K. Jürimäe, sodnica, in C. Lycourgos (poročevalec), sodnik,

generalni pravobranilec: P. Mengozzi,

sodna tajnica: V. Giacobbo-Peyronnel, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 15. novembra 2017,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Lubrizol France SAS A. Beetschen, odvetnica,
- za Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations extérieures A. Delvolvé, odvetnica,
- za francosko vlado D. Colas, E. de Moustier, A. Alidière in S. Ghiandoni, agenti,
- za nizozemsko vlado M. K. Bulterman in J. Langer, agenta,
- za Evropsko komisijo W. Roels, R. Lyal in F. Clotuche-Duvieusart, agenti,

* Jezik postopka: francoščina.

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 31. januarja 2018

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 28 in 30 PDEU.
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Lubrizol France SAS (v nadaljevanju: Lubrizol) in Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations extérieures (državni sklad za socialno zavarovanje samozaposlenih oseb, oddelek za zunanja plačila; v nadaljevanju: Caisse RSI) zaradi izračuna osnove za odmero solidarnostnega socialnega prispevka družb (v nadaljevanju: C3S) in prispevka, dodatnega glede na ta prispevek (v nadaljevanju: skupaj: sporna prispevka), ki ju družba Lubrizol dolguje za leto 2008.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 V skladu s členom 14(1) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2008/8/ES z dne 12. februarja 2008 (UL 2008, L 44, str. 11) (v nadaljevanju: Direktiva o DDV), „[d]obava blaga“ pomeni prenos pravice do razpolaganja s premoženjem v stvareh kot lastnik“.
- 4 Člen 17 te direktive določa:

„1. Za dobavo blaga, opravljeno za plačilo, se šteje prenos blaga, ki ga opravi davčni zavezanec iz svojega podjetja v drugo državo članico.

Za „prenos v drugo državo članico“ se šteje vsako pošiljanje ali prevoz premoženja, ki ga opravi davčni zavezanec ali druga oseba za njegov račun, v kraj zunaj ozemlja države članice, v kateri se blago nahaja, vendar v Skupnosti, za potrebe svojega podjetja.

[...]“.

Francosko pravo

- 5 Člen L. 245-13 code de la sécurité sociale (zakonik o socialni varnosti) v različici, ki je veljala na datum zapadlosti spornih prispevkov (v nadaljevanju: zakonik o socialni varnosti), določa, da se v korist Caisse nationale de l'assurance maladie des travailleurs salariés (nacionalni nosilec za zdravstveno zavarovanje zaposlenih oseb) uvede prispevek, ki je dodaten glede na C3S iz člena L.651-1 in naslednjih tega zakonika in ki zapade ter se nadzoruje pod enakimi pogoji kot so tisti, ki veljajo za C3S, njegova stopnja pa znaša 0,03 %.
- 6 Člen L. 651-1 zakonika o socialni varnosti določa, da se v korist régime sociale des indépendants (socialna shema za samozaposlene osebe), Fonds de solidarité vieillesse (solidarnostni sklad za starost) in Fonds de réserve pour les retraites (rezervni pokojninski sklad) uvede solidarnostni socialni prispevek, ki ga med drugim plačujejo delniške družbe in poenostavljene delniške družbe.

7 Člen L. 651-3 navedenega zakonika določa:

„Solidarnostni socialni prispevek se plačuje letno. Njegova stopnja je določena z dekretom, in sicer znaša največ 0,13 % prometa, opredeljenega v členu L. 651-5. Prispevek se ne plača, če je promet družbe nižji od 760.000 EUR.

[...]“.

8 Člen L. 651-5 zakonika o socialni varnosti določa:

„Družbe in podjetja, zavezani za plačilo solidarnostnega socialnega prispevka, morajo organu, pristojnemu za pobiranje tega prispevka, letno prijaviti znesek skupnega prometa, prijavljenega davčni upravi, izračunanega brez davka na promet in podobnih davkov[...]“.

9 Člen 256, III, code général des impôts (splošni davčni zakonik) v različici, ki je veljala v času dejanskega stanja iz postopka v glavni stvari (v nadaljevanju: CGI), določa:

„Za dobavo blaga se šteje prenos blaga, ki ga opravi davčni zavezanec iz svojega podjetja v drugo državo članico Evropske skupnosti.

Za prenos v smislu prejšnjih določb se šteje pošiljanje ali prevoz premičnine, ki ga opravi davčni zavezanec ali druga oseba za njegov račun za potrebe svojega podjetja, razen pošiljanja ali prevoza blaga, ki je na ozemlju države članice, v kateri se odpošiljanje ali prevoz konča, namenjeno:

- (a) začasni uporabi za potrebe opravljanja storitev davčnega zavezanca ali v okoliščinah, v katerih bi bil v primeru uvoza tega blaga upravičen do začasnega uvoza s popolno oprostitvijo uvoznih dajatev;
- (b) izvedbi del, če se blago temu davčnemu zavezancu pošlje ali odpelje nazaj v Francijo;
- (c) vgradnji ali montaži;
- (d) dobavam na krovu prevoznih sredstev, ki jih davčni zavezanec izvede pod pogoji iz člena 37 Direktive [o DDV].

[...]“.

10 Člen 262b CGI določa:

„I. Davka na dodano vrednost so oproščene:

1. dobave blaga, poslanega ali odpeljanega na ozemlje druge države članice Evropske skupnosti drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec;

[...]

2. prenosi, ki se štejejo za dobave iz točke III člena 256 in za katere velja oprostitev iz točke 1° zgoraj, če so bili opravljeni tretji osebi, ki je davčni zavezanec;

[...]“.

Dejansko stanje v glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 11 Lubrizol, družba v sektorju kemične industrije, proizvaja in prodaja aditive za maziva. Kot poenostavljena delniška družba s sedežem v Franciji je zavezanica za plačilo spornih prispevkov.
- 12 Caisse RSI je po preverjanju osnove za izračun spornih prispevkov, ki jih je družba Lubrizol dolgovala za leto 2008, ugotovil neujemanje med prometom za leto 2007, prijavljenim Caisse RSI, in prometom, ki ga je sporočila davčna uprava, ker naj bi družba Lubrizol od osnove za odmero prispevkov odbila znesek prenosov znotraj Skupnosti.
- 13 Zato je Caisse RSI 13. marca 2012 družbi Lubrizol poslal popravek, nato pa opomin. Družba Lubrizol je izpodbijala dolg zahtevanih zneskov, ker je menila, da vrednost blaga, ki ga je prenesla v druge države članice Evropske unije, ni vključena v osnovo za odmero spornih prispevkov, ki jih je morala plačati za leto 2008. Meni, da je bila v času teh prenosov še vedno lastnica tega blaga in da ga še ni prenesla na svoje stranke, tako da ti prenosi niso pomenili prodaje in jih torej ni bilo mogoče šteti v promet.
- 14 Ker sta bili njena tožba na prvi stopnji in pritožba zavrjnjeni, je družba Lubrizol vložila kasacijsko pritožbo pri Cour de cassation (kasacijsko sodišče, Francija) in zatrjevala, da je treba v nasprotju s tem, kar je razsodilo pritožbeno sodišče, sporna prispevka šteti za dajatvi z enakim učinkom, ker so v njuno osnovo vključeni prenosi blaga v druge države članice, drugače kakor pri prenosih blaga znotraj nacionalnega ozemlja ali v tretje države.
- 15 Predložitveno sodišče pojasnjuje, da je bil C3S uveden v korist sistema zdravstvenega zavarovanja in zavarovanja za materinstvo za samozaposlene osebe, ki se ne ukvarjajo s kmetijstvom, ter sistemov pokojninskega zavarovanja za obrtniške, industrijske in trgovske poklice ter svobodne poklice. To sodišče še poudarja, da so bili leta 2008 prihodki od C3S namenjeni predvsem v blagajno Caisse RSI, ki zagotavlja njegovo izterjavo.
- 16 Kasacijsko sodišče poleg tega navaja, da je bil prispevek, ki je dodaten glede na C3S, uveden z zakonom št. 2004-810 z dne 13. avgusta 2004 in da so bili prihodki od tega prispevka v letu 2008 namenjeni predvsem v blagajno nacionalnega nosilca za zdravstveno zavarovanje zaposlenih oseb, nato pa v solidarnostni sklad za starost.
- 17 Po navedbah predložitvenega sodišča je osnova za odmero teh dveh prispevkov, ki v skladu z nacionalnim pravom spadata med druge dajatve, skupni promet brez davka, prijavljen davčni upravi. Dobava blaga v smislu člena 14(1) Direktive o DDV je vključena v osnovo za odmero spornih prispevkov.
- 18 Po mnenju tega sodišča pa se brez poseganja v nekatere izjeme, ki v obravnavani zadevi niso upoštevne, v skladu s členom 17(1) Direktive o DDV in s členom 256, III, CGI za dobave šteje prenos blaga, ki ga opravi davčni zavezanec ali druga oseba za njegov račun za potrebe svojega podjetja, v drugo državo članico Unije. Tak prenos mora biti naveden na obračunu, ki ga davčni zavezanec predloži davčni upravi, pri čemer je na podlagi člena 262b CGI oproščen plačila DDV.
- 19 V tem okviru je predložitveno sodišče že razsodilo, da je reprezentativna vrednost zalog, ki jih podjetje iz Francije prenese v drugo državo članico Unije, vključena v davčno osnovo za odmero spornih prispevkov, čeprav ta prenos ne ustvarja prometa. Prenosi znotraj nacionalnega ozemlja in prenosi, ki se opravijo v tretje države, pa se ne štejejo za dobavo blaga, tako da njihova reprezentativna vrednost ni vključena v osnovo za odmero spornih prispevkov.

- 20 V teh okoliščinah je Cour de cassation (kasacijsko sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali člena 28 in 30 [PDEU] nasprotujeta temu, da se vrednost blaga, ki ga zavezanec za plačilo [spornih prispevkov] ali druga oseba za njegov račun za potrebe svojega podjetja prenese iz Francije v drugo državo članico Evropske unije, upošteva pri izračunu skupnega prometa, ki je davčna osnova za odmero teh prispevkov?“

Vprašanje za predhodno odločanje

- 21 Predložitveno sodišče želi z vprašanjem v bistvu izvedeti, ali je treba člena 28 in 30 PDEU razlagati tako, da nasprotujeta zakonodaji države članice, ki določa, da se osnova za odmero prispevkov, ki se pobirajo glede na letni promet družb, če ta doseže ali preseže neki znesek, izračuna ob upoštevanju reprezentativne vrednosti blaga, ki ga davčni zavezanec ali druga oseba za njegov račun za potrebe svojega podjetja prenese iz te države članice v neko drugo državo članico Unije, pri čemer se ta vrednost upošteva od tega prenosa dalje, če pa to blago davčni zavezanec ali druga oseba za njegov račun za potrebe svojega podjetja prenese na ozemlje zadevne države članice, se ta vrednost v navedeni osnovi upošteva šele ob poznejši prodaji tega blaga.
- 22 V skladu z veljavnim nacionalnim pravom se sporna prispevka v postopku v glavni stvari pobirata glede na letni promet družb, če ta v upoštevnem davčnem letu znaša vsaj 760.000 EUR. Iz tega nacionalnega prava je tudi razvidno, da se prenos blaga, ki ga opravi zavezanec za plačilo teh prispevkov ali druga oseba za njegov račun za potrebe svojega podjetja, za namene pobiranja navedenih prispevkov šteje za dobavo blaga in je vključen v promet zadevne družbe.
- 23 Predložitveno sodišče natančneje navaja, da je reprezentativna vrednost blaga, ki se brez izgube lastninske pravice zgolj prenese v drugo državo članico Unije, vključena v osnovo za odmero spornih prispevkov, medtem ko to ne velja, če se ta prenos opravi znotraj francoskega ozemlja. V primeru prenosov, ki se opravijo znotraj francoskega ozemlja, je vrednost zadevnega blaga vključena v promet zadevne družbe šele ob prodaji tega blaga in je vključena v osnovo za odmero spornih prispevkov. Predložitveno sodišče se zato sprašuje, ali so ti prispevki – ob upoštevanju načina izračuna osnove za njihovo odmero – dajatve z enakim učinkom kot carine pri izvozu, ki so v nasprotju s členoma 28 in 30 PDEU.
- 24 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je dajatev z enakim učinkom kot carina kakršno koli denarno breme, tudi če je še tako majhno, ki je enostransko naloženo, ne glede na njegovo poimenovanje oziroma način uporabe, in s katerim je obremenjeno blago zaradi prehoda meje, če ni carina v pravem pomenu besede. Denarno breme, ki je posledica splošnega sistema notranje obdavčitve, ki sistematično in v skladu z istimi objektivnimi merili obravnava kategorije proizvodov, neodvisno od njihovega izvora ali namembnega kraja, pa spada na področje uporabe člena 110 PDEU, s katerim so prepovedani diskriminacijski notranji davki (sodba z dne 1. marca 2018, Petrotel-Lukoil in Georgescu, C-76/17, EU:C:2018:139, točka 21 in navedena sodna praksa).
- 25 V zvezi s tem je treba opozoriti, da se določbe Pogodbe DEU v zvezi z dajatvami z enakim učinkom in določbe v zvezi z diskriminatornimi notranjimi davki ne uporabijo kumulativno, tako da ukrep, ki spada na področje uporabe člena 110 PDEU, v sistemu Pogodbe ne more biti opredeljen kot „dajatev z enakim učinkom“ (glej v tem smislu sodbo z dne 2. oktobra 2014, Orgacom, C-254/13, EU:C:2014:2251, točka 20 in navedena sodna praksa).
- 26 Denarno breme prav tako ne more biti opredeljeno kot „dajatev z enakim učinkom“, če se pod nekaterimi pogoji pobira zaradi nadzora, ki se opravlja zaradi izpolnitve obveznosti, naloženih s pravom Unije, ali če pomeni plačilo za storitev, ki je bila dejansko opravljena za gospodarski subjekt,

ki mora zanjo plačati znesek, sorazmeren z navedeno storitvijo (glej v tem smislu sodbi z dne 11. junija 1992, Sanders Adour in Guyomarc'h Orthez Nutrition animale, C-149/91 in C-150/91, točka 17, in z dne 9. septembra 2004, Carbonati Apuani, C-72/03, EU:C:2004:506, točka 31).

- 27 Zato je treba ugotoviti, ali se sporna prispevka ujemata z opredelitvijo dajatve z enakim učinkom kot carina, kot izhaja iz dejstev, povzetih v točkah od 24 do 26 te sodbe.
- 28 V zvezi s tem je treba na prvem mestu poudariti, da sta sporna prispevka denarno breme, ki ga enostransko nalaga država članica. Ker namen naložitve navedenega bremena ni upošteven, ni pomembno, da gre za dajatve, namenjene financiranju sistema socialne varnosti (glej v tem smislu sodbo z dne 21. septembra 2000, Michailidis, C-441/98 in C-442/98, EU:C:2000:479, točka 17).
- 29 Na drugem mestu je treba preučiti, ali se sporna prispevka plačujeta za blago.
- 30 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je Sodišče v okviru razlage člena 110 PDEU razsodilo, da je treba šteti, da se dajatev, ki ni naložena za proizvode, kljub temu plačuje za blago, če takoj vpliva na ceno zadevnega proizvoda (sodbi z dne 16. februarja 1977, Schöttle, 20/76, EU:C:1977:26, točka 15, in z dne 8. novembra 2007, Stadtgemeinde Frohnleiten in Gemeindebetriebe Frohnleiten, C-221/06, EU:C:2007:657, točka 43). To sodno prakso je treba uporabiti tudi v okviru razlage členov 28 in 30 PDEU.
- 31 Sporna prispevka se v postopku v glavni stvari izračunata glede na letni promet družb, ki so zavezane za njuno plačilo, in ne neposredno glede na reprezentativno vrednost ali prodajno ceno blaga, ki ga te družbe prodajajo.
- 32 Če pa letni promet teh družb znaša vsaj 760.000 EUR, je ves ta promet osnova za odmero zadevnih davkov, katerih stopnji sta 0,13 % in 0,03 % navedenega prometa. Ker se ta promet ustvari s prodajo proizvodov v Franciji in njihovim prenosom v drugo državo članico, se sporna prispevka plačujeta za te proizvode, čeprav se ne pobirata ob njihovi prodaji ali ob njihovem prenosu v drugo državo članico, temveč globalno in letno.
- 33 Kot je generalni pravobranilec poudaril v točki 89 sklepnih predlogov, ta prispevka neposredno vplivata na stroške dajanja zadevnih proizvodov v promet, ker vsaka prodaja teh proizvodov oziroma vsak njihov prenos v drugo državo članico nujno povzroči povišanje osnove za odmero navedenih prispevkov, ki se pobirata glede na tako ustvarjen promet, če ta znaša vsaj 760.000 EUR letno.
- 34 V teh okoliščinah je treba šteti, da se sporna prispevka plačujeta za blago.
- 35 Te ugotovitve ne more ovreči sodba z dne 27. novembra 1985, Rousseau Wilmot (295/84, EU:C:1985:473), v kateri je Sodišče v točki 16 razsodilo, da je prispevek, kakršen je C3S, zajet s pojmom „dajatve in bremenitve, ki jih ni mogoče označiti kot prometne davke“ iz člena 33 Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23), med drugim zato, ker se izračuna na podlagi letnega prometa, ne da bi neposredno vplival na ceno blaga in storitev. Ta sodba se je namreč nanašala posebej na skupni sistem DDV in, natančneje, na navedeni člen 33, katerega namen je preprečiti, da bi bilo delovanje tega sistema zaradi davčnih ukrepov države članice ogroženo s tem, da se bremeni pretok blaga in storitev ter da se transakcije obdavčujejo na način, primerljiv z DDV.
- 36 Na tretjem mestu je treba preveriti, ali se sporna prispevka plačujeta za blago zaradi prestopa meje ali pa sta posledica splošnega sistema notranje obdavčitve, ki sistematično in v skladu z istimi objektivnimi merili obravnava kategorije proizvodov, neodvisno od njihovega izvora ali namembnega kraja.

- 37 V zvezi s tem je Sodišče že razsodilo, da je bistvena značilnost dajatve z enakim učinkom, zaradi katere se razlikuje od splošne notranje obdavčitve, v okoliščini, da se prva nanaša izključno na proizvod, ki prehaja mejo, medtem ko se druga nanaša enako na uvožene, izvožene in nacionalne proizvode (sodba z dne 2. oktobra 2014, Orgacom, C-254/13, EU:C:2014:2251, točka 28).
- 38 V obravnavani zadevi je jasno, da se sporna prispevka po isti stopnji plačujeta tako za proizvode, prenesene v drugo državo članico, kot za proizvode, ki se prodajajo na nacionalnem ozemlju.
- 39 Vendar, prvič, obravnavano davčno breme mora, da bi spadalo pod splošni sistem „notranjih obdavčitev“ v smislu člena 110 PDEU, notranji proizvod in enak izvoženi proizvod obdavčiti z enakim davkom v isti fazi trženja in tudi obdavčljivi dogodek za davek mora biti enak za oba proizvoda (sodba z dne 2. oktobra 2014, Orgacom, C-254/13, EU:C:2014:2251, točka 29 in navedena sodna praksa).
- 40 Cena blaga pa je vključena v osnovo za odmero spornih prispevkov le ob prodaji tega blaga, če to ostane na nacionalnem ozemlju, medtem ko je reprezentativna vrednost navedenega blaga, ko se to prenese v drugo državo članico, vključena v to osnovo od navedenega prenosa dalje.
- 41 Ta okoliščina kljub temu ne more ovreči ugotovitve, da denarno breme, ki izhaja iz spornih prispevkov, velja v isti fazi trženja, ker se, kot je francoska vlada navedla v stališčih, ki jih je predložila Sodišču, nanaša predvsem na proizvod, ki se prodaja na nacionalnem trgu, in na proizvod, ki se prenese v drugo državo članico, da bi se prodajal tam.
- 42 Mogoče je namreč šteti, da sta prodaja navedenega proizvoda na nacionalnem ozemlju na eni strani in prenos proizvoda v drugo državo članico zaradi njegove prodaje na drugi za namene uporabe člena 110 PDEU v gospodarski realnosti del iste faze trženja (glej po analogiji sodbe z dne 11. junija 1992, Sanders Adour in Guyomarc’h Orthez Nutrition animale, C-149/91 in C-150/91, EU:C:1992:261, točka 18; z dne 2. aprila 1998, Outokumpu, C-213/96, EU:C:1998:155, točka 25, in z dne 23. aprila 2002, Nygård, C-234/99, EU:C:2002:244, točka 30).
- 43 Drugače pa bi bilo, kot družba Lubrizol trdi v stališčih, ki jih je predložila Sodišču, če bi se prenos proizvodov iz postopka v glavni stvari v drugo državo članico upošteval pri izračunu osnove za odmero spornih prispevkov, čeprav tak prenos ne pripelje do poznejše prodaje navedenih proizvodov v tej drugi državi članici. Tak prenos namreč ne bi bil del iste faze trženja kot prodaja na nacionalnem trgu.
- 44 Kot poudarja Evropska komisija, bi bilo treba šteti, da se denarno breme, ki izhaja iz spornih prispevkov, plačuje za te proizvode v različnih fazah trženja, če vrednosti proizvodov, prenesenih v drugo državo članico, ne bi bilo mogoče odbiti od osnove za odmero spornih prispevkov, kadar ti niso namenjeni za prodajo oziroma so bili poslani nazaj v Francijo, ne da bi bili prodani v drugi državi članici. V takem primeru bi bilo treba šteti, da sta sporna prispevka – ker bi bila izračunana ob upoštevanju reprezentativne vrednosti teh proizvodov – dajatve z enakim učinkom.
- 45 Poleg tega, če bi bila vrednost blaga, prenesenega v drugo državo članico, še enkrat obračunana v osnovo za odmero spornih prispevkov ob prodaji blaga v tej državi članici, bi bili izvoženi proizvodi z zadevnim davčnim bremenom obdavčeni dvakrat, drugače kakor proizvodi, namenjeni za nacionalni trg. Tudi v takem primeru bi bilo treba šteti, da sta ta prispevka – ker bi bila izračunana ob upoštevanju prodajne cene tega blaga – dajatve z enakim učinkom (glej v tem smislu sodbo z dne 17. septembra 1997, Fricarnes, C-28/96, EU:C:1997:412, točka 28).
- 46 Poudariti je treba, drugič, da dajatev, ki sloni na splošnem sistemu notranje obdavčitve in ki se sistematično naloži na domače proizvode, ki se tržijo na domačem trgu, in na proizvode, ki se izvozijo, pomeni dajatev z enakim učinkom kot carine, ki je v nasprotju s členoma 28 in 30 PDEU, če

se z ugodnostmi, ki so posledica dodelitve prihodka iz te dajatve, popolnoma izravna breme, ki ga domači proizvod, ki se trži na domačem trgu, nosi ob dajanju v promet (sodba z dne 1. marca 2018, Petrotel-Lukoil in Georgescu, C-76/17, EU:C:2018:139, točka 24).

- 47 V obravnavani zadevi pa nič ne kaže na to, da bi sporna prispevka imela tak učinek. Kot je generalni pravobranilec poudaril v točki 94 sklepnih predlogov, je prihodek iz teh prispevkov namreč namenjen financiranju proračuna organov socialne varnosti, ki opravljajo storitve, katerih namen in posledica očitno ni v celoti nadomestiti breme, ki za nacionalne proizvode, ki se prodajajo na nacionalnem ozemlju, izhaja iz pobiranja navedenih prispevkov.
- 48 Na četrtem mestu je treba navesti, kot je generalni pravobranilec v bistvu poudaril v točki 71 sklepnih predlogov, da iz spisa, predloženega Sodišču, ni razvidno, da bi se sporna prispevka pobirala zaradi nadzora, ki se opravlja zaradi izpolnitve obveznosti, naloženih s pravom Unije, ali da bi pomenila plačilo za storitev, ki je bila dejansko opravljena za gospodarski subjekt, v znesku, sorazmernem z navedeno storitvijo.
- 49 Iz tega izhaja, da sta sporna prispevka – brez poseganja v navedbe iz točk od 43 do 47 te sodbe – očitno notranja davka v smislu člena 110 PDEU, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.
- 50 Ker je družba Lubrizol na obravnavi pred Sodiščem navedla, da se ne sklicuje na kršitev člena 110 PDEU in ker Sodišču v zvezi s tem ni bilo postavljeno nobeno vprašanje, ni treba preučiti, ali so prispevki, kakršna sta sporna prispevka, diskriminatorni v smislu člena 110 PDEU.
- 51 Iz navedenega izhaja, da je treba člena 28 in 30 PDEU razlagati tako, da ne nasprotujeta zakonodaji države članice, ki določa, da se osnova za odmero prispevkov, ki se pobirajo glede na letni promet družb, če ta doseže ali preseže neki znesek, izračuna ob upoštevanju reprezentativne vrednosti blaga, ki ga davčni zavezanec ali druga oseba za njegov račun za potrebe svojega podjetja prenese iz te države članice v neko drugo državo članico Unije, pri čemer se ta vrednost upošteva od navedenega prenosa dalje, če pa to blago davčni zavezanec ali druga oseba za njegov račun za potrebe svojega podjetja prenese na ozemlje zadevne države članice, se ta vrednost v navedeni osnovi upošteva šele ob poznejši prodaji tega blaga, in sicer:
- prvič, če se vrednost tega blaga ob njegovi poznejši prodaji v tej državi članici ne vključi vnovič v navedeno osnovo,
 - drugič, če se njihova vrednost odbije od navedene osnove, kadar to blago ni namenjeno za prodajo v drugi državi članici oziroma je bilo poslano nazaj v državo članico izvora, ne da bi bilo prodano, in
 - tretjič, če se z ugodnostmi, ki so posledica obdavčitve z navedenimi prispevki, ne izravna popolnoma breme, ki ga domači proizvod, ki se trži na domačem trgu, nosi ob dajanju v promet, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

Stroški

- 52 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

Člena 28 in 30 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta zakonodaji države članice, ki določa, da se osnova za odmero prispevkov, ki se pobirajo glede na letni promet družb, če ta doseže ali preseže neki znesek, izračuna ob upoštevanju reprezentativne vrednosti blaga, ki ga davčni zavezanec ali druga oseba za njegov račun za potrebe svojega podjetja prenese iz te države članice v neko drugo državo članico Evropske unije, pri čemer se ta vrednost upošteva od navedenega prenosa dalje, če pa to blago davčni zavezanec ali druga oseba za njegov račun za potrebe svojega podjetja prenese na ozemlje zadevne države članice, se ta vrednost v navedeni osnovi upošteva šele ob poznejši prodaji tega blaga, in sicer:

- prvič, če se vrednost tega blaga ob njegovi poznejši prodaji v tej državi članici ne vključi vnovič v navedeno osnovo,
- drugič, če se njihova vrednost odbije od navedene osnove, kadar to blago ni namenjeno za prodajo v drugi državi članici oziroma je bilo poslano nazaj v državo članico izvora, ne da bi bilo prodano, in
- tretjič, če se z ugodnostmi, ki so posledica obdavčitve z navedenimi prispevki, ne izravna popolnoma breme, ki ga domači proizvod, ki se trži na domačem trgu, nosi ob dajanju v promet, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

Podpisi